A színpadon túl - Beszélgetés Inhof Lászlóval

[1]

(A képen, balról jobbra, a kiállítást tervező Inhof László, Herczig Zsófia, Mikuli János és Tóth András Ernő)

*Decemberben **A színpadon túl** címmel fotókiállítással készül a színház arra a jubileumi összejövetelre, amelynek keretében egyúttal a **JESZ20** c. könyvet is bemutatja a társulat. A cím egyúttal kicsit a Te utadat, kirándulásodat is fémjelzi: játszottál, aztán a játék mellett fotózni is kezdtél. Hogyan, és miért alakult ez így? ((Pl. Tanultad a fotózást?))*

A fotózással ismerkedni még gyerekkorban kezdtem „Ljubitel” típusú szovjet géppel. A fotózásnak nem a művészeti, hanem a dokumentarista irányzata áll hozzám közel. Éppen ezért a JESZ-ben is a megélt konkrét pillanatok azok, melyeket szerettem volna megörökíteni.

Kérlek, beszélj röviden a tárlat összeállításáról! Milyen koncepció mentén kerültek össze ezek a képek?

Nehéz feladat volt, mert több ezer képből kellett válogatni. Természetesen a kiválasztásban segítettek JESZ-t ismerők és teljesen ismeretlenek is. Fontos volt, hogy minél több tagunk látható legyen legalább egy képen, hogy segítsen az emlékek felidézésében. Az egyéniségek, az emberi kapcsolatok, a fesztiválok és a munka melletti pillanatok azok, melyekről egy kis lenyomatot szerettem volna összeállítani. Mindig vallottam, hogy a JESZ-ben a vidámság, az alkotás, a humánum és a művészet keverékének egészséges légköre van jelen. Szerettem volna, ha mindezekből átjönne valami a képekből. Rengeteg kép áll a rendelkezésre, de nagy részük konkrétságuk miatt adott személyekről szól és nem biztos, hogy mindenki vállalta volna a pillanatot. Sok olyan kép is van mely a humor és a pikantéria olyan nyíltságába fordul, melyet egy nyilvános megjelenés nem kezelne mindig helyi értékén. Készült már és készül most is olyan digitális adathordozó, mely ezres nagyságrendben teszi hozzáférhetővé a képeket. Sajnos az analóg korszakból csak egy képet tudtam hozni, ennek egyszerű technikai okai voltak, így a kiállított képek inkább 15 évet ölelnek fel.

Egy fotókiállítás mindig dokumentál, fel- és bemutat. Te is alapító tagja vagy a JESZ-nek.

Mennyire szoktál visszatekinteni, visszanézni előadásképeket, társulati képeket?

Gyakran. Egyszerűen jó visszanézni a képeket. Mivel én kevés képen vagyok csak rajta (csak ha a kollégák éppen kedvet kaptak arra, hogy átvegyék a gépet), így nem annyira az időben, mint múló dologban tekintek vissza, hanem emlékek közt barangolok. Ráadásul egyre gyakrabban kérnek is képeket ilyen-olyan okból, így némi kényszer is fennáll arra, hogy kutatgassak köztük. A JESZ saját digitális platformjain is nagyon sok elérhető kép van.

Külön érdekesség, hogy fiad, Kornél is JESZ-es színész lett, ő is része a társulati közelmúltnak, de az elmúlt 20 évből, a régebbi időszakokból mutattál neki régebbi fotókat?

Szerintem akkor is látott ilyen képeket, ha esetleg nem is érdekelte volna. Aztán meg ő is exponált jó néhányszor…

Ha felkérnének, hogy egyetlen egy fotót válassz, ami az elmúlt 20 JESZ-es évből a

számodra a legtöbbet jelent, melyik lenne az? És miért?

Nincsen "egy gyűrű mind felett". A JESZ logó az, amit jó meglátni plakáton, újságban, interneten és egyéb helyeken...

Rátkai Andrea

Forrás webcím:https://jesz.pte.hu/szinpadon_tul_beszelgetes_inhof_laszloval

Hivatkozások
[1] https://jesz.pte.hu/sites/jesz.pte.hu/files/styles/large/public/liall.jpg?itok=XFf5koZh